

Ngồi M Điên

Tác Giả: Väng Häng Täch

Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 12:35

"M, con đã có ngày mà mọt mà mày rồi, M có nghe thấy không? M có thấy ngấm cỏ i nôi chín su i rồi!"

Hai m i ba năm trước, có mọt ng i con gái tr lang thang qua làng tôi, đ u bù tóc r i, g p ai cũng c i c i, cũng ch ng i ng n ng i tè trước mọt m i ng i. Vì vậy, đàn bà trong làng đi qua cô gái th ng nh n c b t, có bà còn ch y lên trước đ m chân, đ i "Cút cho xa!" Th nh ng cô gái không b đi, v n c c i ngâ d i quanh qu n trong làng.

H i đó, cha tôi đã 35 tu i. Cha làm vi c bãi khai thác đá b máy chém c t tay trái, nhà i quá nghèo, mãi không c i đ c v . Bà n i th y con điên có s c vóc, thì đ ng lòng, quy t đ nh mang cô ta v nhà cho cha tôi, làm v , ch bao gi cô ta đ cho nhà tôi "đ a n i d i" s đ i đi li n. Cha tôi dù trong lòng b t nh n, nh ng nhìn c nh nhà, c n r ằng đành ch p nh n. Th là k t qu , cha tôi không ph i mọt đ ng xu nào, nghi m nhiên thành chú r .

Khi m sinh tôi, bà n i m cháu, hóp cái mi ng ch ng còn m y cái răng vui s ng nói:
- "Cái con m điên này, mà i sinh cho bà cái đ a ch ng g y r i!"

Có đ u sinh tôi ra, bà n i m mọt tôi, không bao gi cho m đ n g n con. M ch mu n ôm tôi, bao nhiêu l n đ ng tr c mọt bà n i dùng h t s c gào lên:
- "Đ a, đ a tôi..."

Bà n i m c k . Tôi còn tr ng n c nh th , nh kh i th t non, bi t đâu m l tay v t tôi đi đâu thì sao? Dù sao, m cũng ch là con điên. C m i khi m kh n c u đ c b tôi, bà n i l i tr n mọt lên ch i:

- "Mày đ ng có hồng b con, tao còn lâu m i đ a cho mày. Tao bi t đ c mày b nó, tao đánh mày ch t. Có đánh ch a ch t thì tao cũng s đ i mày cút!"

Bà n i nói v i v kiên quy t và ch c ch n. M hi u ra, m t m s h i kh ng khi p, m i l n ch dám đ ng xa xa ngó tôi. Cho dù vú m s a căng đ y c ng, nh ng tôi không đ c m t ng m s a m nào, bà n i đút t ng thìa t ng thìa nuôi cho tôi l n. Bà nói, trong s a m có "b nh th n kinh", n u lây sang tôi thì phi n l m. H i đó nhà tôi v n đang giã gi a gi a vũng bùn l y c a nghèo đói. Đ c bi t là sau khi có thêm m và tôi, nhà v n th ng phi treo niêu. Bà n i quy t đ nh đ i m , vì m không nh ng ch ng i nhà ăn h i c m nhà, còn th nh tho ng làm thành t ng th phi.

M t ngày, bà n i n u m t n i c m to, t tay xúc đ y m t bát c m đ a cho m , b o:
- "Con dâu, nhà ta bây gi nghèo l m r i, m có l i v i cô. Cô ăn h t bát c m này đi, r i đi tìm nhà nào giàu có h n m t tí mà , sau này c m không đ c quay l i đây n a, nghe ch a?"

M tôi v a và m t mi ng c m to vào m m, nghe bà n i tôi h "l nh ti n khách" li n t ra kinh ng c, ng m c m đ ra lã tã mi ng. M nhìn tôi đang n m trong lòng bà, l p b p kêu ai oán:
- "Đ ng... đ ng..."

Bà n i s t m t l i, l y tác phong uy nghiêm c a b c gia tr ng nghiêm gi ng hét:
- "Con dâu điên mày ngang b ng cái gì, b ng thì ch có qu t lành gì đâu. Mày v n lang thang kh p n i, tao bao dung mày hai năm r i, mày còn đòi cái gì n a? Ăn h t bát đ y r i đi đi, nghe th y ch a h ?"

Nói đ n bà n i lời sau c a ra cái x ng, đ p th t m nh xu ng n n đ t nh Đ Thái Quân n m g y đ u r ng, "ph m!" m t ti ng. M s ch t gi c, khi p nh c lên nhìn bà n i, l i ch m r i cúi đ u nhìn xu ng bát c m tr c m t, có n c m t r i trên nh ng h t c m tr ng nh ch. Đ i cái nhìn giám sát, m ch t có m t c đ ng k qu c, m chia c m trong bát m t ph n l n sang cái bát không khác, r i nhìn bà m t cách đ ng th ng h i. Bà n i ng i th n th , hoá ra, m mu n nói v i bà r ng, m i b a m s ch ăn n a bát, ch mong bà đ ng đ i m đi. Bà n i trong lòng nh b ai vò cho m y n m, bà n i cũng là đàn bà, s c ng r n c a bà cũng ch là v ngoài.

Bà n i quay đ u đi, nu t nh ng gi t n c m t nóng đi, r i quay l i s t m t nói:
- "Ăn mau ăn mau, ăn xong còn đi. Nhà này cô cũng ch t đói thôi!"

M tôi d ng nh tuy t v ng, đ n ngay c n a bát c m con cũng không ăn, th p th nh b c ra kh i c a, nh ng m đ ng b c c a r t lâu không b c ra. Bà n i d n lòng đ i:
- "Cô đi, cô đi, đ ng có quay đ u l i. D i g m tr i này còn nhi u nhà ng i ta giàu!"

M tôi quay l i, đ a m t tay ra phía lòng bà, thì ra, m mu n đ c ôm tôi m t tí. Bà n i l ng l m t lúc, r i đ a tôi trong b c tã lót cho m . L n đ u tiên m đ c m tôi vào lòng, môi nh p nh p c i, c i h nh phúc r ng r . Còn bà n i nh g p quân thù, hai tay đ s n d i thân tôi, ch s m lên c n diên, quăng tôi đi nh quăng rác. M ôm tôi ch a đ c ba phút, bà n i không đ i đ c gi ng tôi tr l i, r i vào nhà cài ch t then c a. Khi tôi b t đ u l m hi u bi t m t chút, tôi m i bi t đ c, ngoài tôi ra, b n tr ch i cùng tôi đ u có m .
Tôi tìm cha đòi, tìm bà đòi, h đ u nói, m tôi ch t r i. Nh ng b n b n cùng làng đ u b o tôi:
- M mà là m t con diên, b bà mà y đ i r i" ..

Tôi tìm bà n i vôi vĩnh, đòi bà ph i tr m l i, còn ch i bà là đ "bà lang sói", th m chí h t tung m i c m rau bà b ng cho tôi. Ngày đó, tôi làm gì bi t "diên" nghĩa là cái gì đâu, tôi ch c m th y nh m tôi vô cùng, m trông nh th nào nh ? M còn s ng.

Không ng , năm tôi sáu tu i, m tôi tr v sau 5 năm lang thang. Hôm đó, m y đ a nhóc b n tôi ch y nh bay t i báo:
- "Th , mau đi xem, m mà y v r i kìa, m b diên c a mà y v r i!"

Tôi m ng quá đít nh ng nh ng, co giò ch y v i ra ngoài, bà n i và cha cũng ch y theo tôi. Đây là l n đ u tiên tôi nhìn th y m , k t khi bi t nh . Ng i đàn bà đó v n áo qu n rách nát, tóc tai còn nh ng v n c khô vàng khè, có tr i m i bi t là do ng đ em trong đ ng c nào. M không dám b c vào c a, nh ng m t h ng v phía nhà tôi, ng i trên m t hòn đá c nh ru ng lúa tr c làng, trong tay còn c m m t qu bóng bay b n th u.

Khi tôi và lữ tr đ ng tr c m t m , m cu ng cu ng nhìn trong đám chúng tôi tìm con trai m . Cu i cùng m dán ch t m t vào tôi, nhìn tôi chòng ch c, nh ch mép b o:
- "Th ... bóng... bóng...."

M đ ng lên, liên t c gi lên qu bóng bay trong tay, dúi vào tôi v i v l y lòng. Tôi thì liên t c l i l i. Tôi th t v ng ghê g m, không ng ng i m ngày đêm tôi nh th ng l i là cái hình ng i này. M t th ng cu đ ng c nh tôi kêu to:

- "Th<u>, bây giờ mà<y> biết con diên là th<u> nào ch<u> a? Là m<u> mà<y> nh<u> th<u> này đ<u>y!"

Tôi t<u>c t<u>i đ<u>áp l<u>i nó:

- "Nó là m<u> mà<y> <u>y! M<u> mà<y> m<u>i là con diên <u>y, m<u> mà<y> m<u>i là th<u> này!"

Tôi quay đ<u>u ch<u>y tr<u>n. Ngô i m<u> b<u> diên này tôi không th<u>m. Bà n<u>i và b<u> thì l<u>i đ<u>a m<u> v<u> nhà. Năm đ<u>ó, bà n<u>i đ<u>u i m<u> đ<u>i r<u>i, l<u>ng tâm bà b<u> ch<u>t v<u>n dày v<u>ò, bà càng ngày càng già, trái tim bà cũng không còn s<u>t thép đ<u> c<u> n<u>a, nên bà ch<u> đ<u>ng đ<u>a m<u> v<u>, còn tôi l<u>i b<u>c b<u>i, b<u>i m<u> đ<u>ã làm tôi m<u>t th<u> đ<u>i n.

Tôi không bao giờ t<u> i t<u>nh v<u>i m<u>, ch<u>a bao giờ ch<u> đ<u>ng nói v<u>i m<u>, càng không bao giờ g<u>i "M<u>!", khi ph<u>i trao đ<u>i v<u>i m<u>, tôi g<u>à là ch<u> y<u>u, m<u> không bao giờ d<u>ám h<u>e mi<u>ng. Nhà không th<u> nuôi không m<u> m<u>i, bà n<u>i quy<u>t đ<u>nh hu<u>n luy<u>n cho m<u> làm vi<u>c v<u>t. Khi đ<u>i làm đ<u>ng, bà n<u>i đ<u>t m<u> đ<u>i "quan sát h<u>c h<u>i", bà b<u>o m<u> không nghe l<u>i s<u> b<u> đ<u>nh đ<u>n. Sau m<u>t th<u>i gian, bà n<u>i nghĩ m<u> đ<u>ã đ<u> c<u> đ<u>y đ<u> t<u>ng đ<u>i r<u>i, li<u>n đ<u> m<u> t<u> đ<u>i c<u>t c<u> l<u>n. Ai ng<u> m<u> ch<u> c<u>t n<u>a ti<u>ng đ<u>ã xong c<u> hai b<u> "c<u> l<u>n". Bà n<u>i v<u>a nhìn đ<u>ã tá h<u>a s<u> h<u>i, c<u> m<u> c<u>t là lúa gi<u>ng v<u>a làm đ<u>ng tr<u> b<u>ng trong ru<u>ng nhà ng<u> i ta. Bà n<u>i v<u>a s<u> v<u>a gi<u>ng ph<u>t cu<u>ng ch<u>i r<u>a:

- "Con m<u> diên lúa và c<u> mà<y> không phân bi<u>t đ<u> c<u>..."

Bà n<u>i còn đ<u>ang ch<u>a bi<u>t nên xoay x<u> ra sao, thì nhà có ru<u>ng b<u> c<u>t lúa tìm t<u>i, m<u>ng bà c<u> ý đ<u>y con d<u>u làm c<u>n. Bà n<u>i tôi l<u>a gi<u>ng b<u>c ph<u>ng ph<u>ng, tr<u> c<u> m<u>t ng<u> i ta l<u>y g<u>y đ<u>nh vào eo l<u>ng con d<u>u, ch<u>i:

- "Đ<u>nh ch<u>t con diên này, mà<y> cút ngay đ<u>i cho bà..."

M<u> tuy diên, nh<u>ng v<u>n bi<u>t đ<u>au, m<u> nh<u>y nh<u>m lên ch<u>y tr<u>n đ<u>u g<u>y, mi<u>ng ph<u>t ra nh<u>ng ti<u>ng l<u>p b<u>p s<u> h<u>i: "Đ<u>ng... đ<u>ng..." Sau r<u>i, nhà ng<u> i ta cũng c<u>m th<u>y ch<u>ng m<u>t, ch<u> đ<u>ng b<u>o:

- "Th<u>i, chúng tôi cũng ch<u>ng b<u>t đ<u>n n<u>a. Sau này gi<u> cô ta ch<u>t m<u>t tí là đ<u> c<u>..."

Sau khi c<u>n sóng gió qua, m<u> o<u>i ng<u> i đ<u> i đ<u>t thút thít khóc. Tôi khinh b<u> b<u>o:

- "C<u> v<u>i lúa mà<y> cũng ch<u> phân bi<u>t đ<u> c<u>, mà<y> đ<u>ng là l<u>n!"

L i v a d t, gáy tôi b m t cái tát t, là bà. Bà tr ng m t b o tôi:
- "Th ng ngu kia, mày nói cái gì đ y? Mày còn th này n a? Đ y là m mày đ y!"

Tôi vùng v ng b u môi:
-"Cháu không có lo i m diên khùng th này!"
- "A, mày càng ngày càng lão. Xem bà có đánh mày không!"

Bà n i l i gi tay lên, lúc này ch th y m nh cái lò xo b t t d i đ t lên, che gi a bà n i và tôi, m ch tay vào đ u m , kêu th ng th t:
- "Đánh tôi, đánh tôi!"

Tôi hi u r i, m b o bà n i đánh m , đ ng đánh tôi. Cánh tay bà trên không trung th ng xu ng, mi ng l m b m:
- "Con m diên này, trong lòng nó cũng bi t th ng con đây!"

Tôi vào l p m t, cha đ c m t h chuyên nuôi cá làng bên m i đi canh h cá, m i tháng l ng 50 t . M v n đi làm ru ng đ i s ch b o c a bà, ch y u là đi c t c l n, m cũng không còn gây ra v r y rà nào l n n a. Nh m t ngày mùa đông đói rét năm tôi h c l p ba, tr i đ t ng t đ m a, bà n i sai m mang ô cho tôi. Có l trên đ ng đ n tr ng tôi m đã ngã ì o ch m y l n, toàn thân trông nh con kh l m bùn, m đ ng ngoài c a s l p h c nhìn tôi c i ng ng n, mi ng còn g i tôi: "Th ... ô..."

Có m y đ a b n tôi c i khúc khích, tôi nh ng i trên bàn chông, oán h n m kh ng khi p, h n m không bi t đ i u, h n m làm tôi x u h , càng h n th ng H c m đ u trên ch c. Trong lúc nó còn đang khoa tr ng b t ch c m , tôi ch p cái h p bút tr c m t, đ p th t m nh cho nó m t phát, nh ng b th ng H tránh đ c. Nó xông t i bóp c tôi, chúng tôi gi ng co đánh nhau. Tôi nh con, v n không ph i là đ i th c a nó, b nó d dàng đ xu ng đ t. Lúc này, ch nghe m t ti ng "vút" kéo dài t bên ngoài l p h c, m gi ng nh m t đ i hi p "bay" ào vào, m t tay tóm c th ng H , đ y ra t n ngoài c a l p. Ai cũng b o ng i diên r t kh e, th t s đúng là nh v y. M dùng hai tay nh c b ng th ng b t n t tôi lên trên không trung, nó kinh s kêu khóc g i b m , m t chân béo khua kho ng đ p lo n x trên không trung. M không thèm đ ý, v t nó vào ao n c c nh c ng tr ng, r i m t th n nhiên, m đi ra. M vì tôi gây ra đ i h a, m l i làm nh không có vi c gì x y ra. Tr c m t tôi, m l i có v khi p nh c, nhìn tôi v mu n l y lòng. Tôi hi u ra đây là tình yêu c a m , dù đ u óc m không t nh táo, thì tình yêu c a m v n t nh táo, vì con trai c a m b ng i ta b t n t.

Lúc đó tôi không kịp kêu lên: "M !" Đây là tiếng gọi đầu tiên kể từ khi tôi bắt đầu nói. Mẹ sợ ng sợ cả ng i, nhìn tôi rất lâu, rồi y hệt như mẹ tôi đã a tr con, mẹ tôi đã h ng lên, cả i ng n. Hôm đó, tôi n đầu tiên hai mẹ con tôi cùng che mẹ tôi cái ô v nhà. Tôi kể s tình cho bà n i nghe, bà n i s r ng r i ngã ng i lên gh , v i vã nh ng i đi g i cha v . Cha v a b c vào nhà, mẹ tôi nắm ng i tráng niên v m v tay dao tay th c xông vào nhà tôi, không c n h i han tr ng đen gi, tr c tiên đ p phá m i bát đĩa v hũ trong nhà nát nh t ng, trong nhà nh v a có đ ng đ t c p chín.

Đây là nh ng ng i do nhà th ng H nh t i, b th ng H hung hãn ch vào cha tôi nói:
- "Con trai tao s quá đã phát điên r i, hi n đang n m nhà th ng. Nhà mà mà không mang 1000 t tr ti n thu c thang, m mà tao cho mẹ t m i l a đ t tan cái nhà mà ra".

M t nghìn t ? Cha đi làm m t tháng ch 50 t ! Nhìn nh ng ng i sát khí đ ng đ ng nhà th ng H , cha tôi m t đ lên đ n, cha nhìn m v i ánh m t c c k kh ng khi p, m t tay nhanh nh c t đ th t l ng da, đánh t i t p kh p đ u m t m . M t tr n l i m t tr n, m ch còn nh m t con chu t khi p hãi run r y, l i nh m t con thú sẵn đã b d n vào đ ng ch t, nh y lên hãi hùng, ch y tr n, c đ i tôi không th quên tiếng th t l ng da v t l nh lũng lên thân m và nh ng tiếng thê thi t m kêu. Sau đó ph i tr ng đ n c nh sát đ n gần bàn tay b o l c c a cha. K t qu hoà gi i c a đ n c nh sát là: C hai bên đ u có t n th t, c hai không n n n gì nhau c . Ai còn gây s s b t luôn ng i đó.

Đám ng i đi r i, cha tôi nhìn kh p nhà m nh v n i niêu bát đĩa tan tành, l i nhìn m tôi v t roi đ y mình, cha tôi b t ng ô m m tôi vào lòng khóc th m thi t.
- "M điên i, không ph i là tôi mu n đánh m , mà n u nh tôi không đánh thì vi c này không th dàn x p n i, nhà mình làm gì có ti n mà đ n cho ng i. B i nghèo kh quá mà thành h a đ y thôi!"

Cha l i nhìn tôi nói:
- "Th , con ph i c mà h c lên đ i h c. Không thì, nhà ta c b ng i khác b t n t su t đ i, nhé!"
Tôi g t đ u, tôi hi u.

Mùa hè năm 2000, tôi thi đ vào trung h c v i k t qu xu t s c. Bà n i tôi vì làm vi c c c nh c c đ i mà m t tr c đó, gia c nh ngày càng khó khăn h n. C c Dân Chính khu t tr Ân Thi (H B c) x p nhà tôi thu c di n đ c bi t nghèo đói, m i tháng tr c p 40 t . Tr ng tôi h c cũng gi m b t h c phí cho tôi, nh th tôi m i có th h c ti p. Vì h c n i trú, bài v nhi u, tôi r t ít khi v nhà. Cha tôi v n đi làm thuê 50 t m t tháng, gánh ti p t cho tôi đ t lên vai m , không ai thay th đ c. M i l n bà thím nhà bên giúp n u xong th c ăn, đ a cho m mang đi. Hai m i ki lô mét đ ng núi ngo n nghèo ru t dê làm kh m ph i t n s c ghi nh đ ng đi, gió tuy t cũng v n đi. Và th t là k tích, h b t c vi c gì làm vì con trai, m đ u không điên tí

nào. Ngoài tình yêu máu tá ra, tôi không còn cách giái thích nào khác. Y hác cũng nên giái thích khám phá hián táng này.

27/4/2003, lái là mát Chánh t, má lái đán, không chá mang đá ăn cho tôi, má còn mang đán hán chác quá đái. Tôi cám mát quá, cán mát miáng, cái hái má:
- "Ngát quá, á đáu ra?"

Má nói:
- "Tôi.... tôi hái..."

Không ngá má tôi cũng biát hái cá đái, tôi chân thành khen má:
- "Má, má càng ngày càng tài giái!" Má cái hái hái.

Trác lúc má vá, tôi theo thói quen đán dò má phái cán thán an toàn, má á trá lái. Tián má xong, tôi lái bán rán ôn táp trác ká thi cuái cùng cáa thái phá thông.

Ngày hôm sau, khi đáng á trên láp, bà thím vái vá cháy đán tráng, nhá tháy giáo giái tôi ra ngoài cáa. Thím hái tôi, má tôi có đán đáa tiáp tá đá ăn không? Tôi nói đáa rái, hôm qua má vá rái. Thím nói:
- "Không, má mà y đán giá ván cháa vá nhà!"

Tim tôi thát lên mát cái, má tôi chác không đi lác đáng? Cháng đáng này má đá đi ba năm rái, có lá không thá lác đác. Thím hái:
- "Má mà y có nói gì không?"

Tôi báo không, má chá cho cháu chác quá đái. Thím đáp hai tay:
- "Thôi chát rái, háng rái, có lá vì máy quá đái rái!"

Thím kêu tôi xin nghá hác, chúng tôi đi men theo đáng núi vá tìm. Đáng vá quá thác có máy cây đái, trên cây chá lá thá vài quá các, bái náu mác á vách đá mái còn giá đác quá.

Chúng tôi cùng lúc nhìn thấy trên thân cây đào có một vết gãy cành, dưới cây là vết sâu trăm thủng.

Thím nhìn tôi rồi nói:

- "Chúng ta đi xuống khe vách đá tìm!"

Tôi nói:

- "Thím, thím đừng doạ cháu..."

Thím không nói năng kéo tôi đi xuống vách núi... Mẹ nắm yên tĩnh dưới khe núi, nhìn trái đào dưới vết sâu xung quanh, trong tay mẹ còn nắm chặt một quả, máu trên ngón tay đã cứng lại thành đám màu đen nhầy nhụa. Tôi đau đớn thì mẹ cũng ngừng thở ra, ôm chặt cổ họng lấy mẹ, gọi:

- "Mẹ ơi, Mẹ đau không con ơi! Con hỏi hỏi đã nói rằng đào này ngọt! Chính là con đã lấy mẹ một quả... Mẹ ơi, mẹ sống sống đừng có hoảng sợ ngày nào...."

Tôi sát đầu tôi vào khuôn mặt lạnh của mẹ, khóc thì mẹ cũng ngừng hôn đá dưới trên đỉnh núi cũng rồi thì mẹ theo tôi.

Ngày 7/8/2003, một trăm ngày sau khi chôn cất mẹ, tôi gọi nhập học đất vàng đất bạc của Đồi học Hồ Bắc đi xuyên qua những ngọn đồi tôi đã đi, chạy qua những cây đào dưới, xuyên qua ruộng lúa đầu làng, "bay" thẳng vào cửa nhà tôi.

Tôi gài lá thép dưới mũ nện vào đầu ngôi mộ cô tịch của mẹ:

- "Mẹ, con đã có ngày mẹ mất mà rùi, Mẹ có nghe thấy không? Mẹ có thấy mẹ cười không? Mẹ cười rùi!"